

увосени

в кульбабі — золотий птах що крилом
заломить нині спіле літо без зусилля

шепоче по луці ріка
що потруїла подорожників
земля родюча забуває всі
свої жнива найрозкішніші
розпряжені вітри скубуть
іржаву папороть
самотній дуб
рачує на своїй корі
старі рубці нові розчарування
нечутно крок у крок
підстрибує за нами час
щораз настирливіший

в кульбабі непокоїться іскристий птах
що завтра гратиметься у зів'яле листя.

Збірка « [Від острова до острова](#) », Видавництво Художньої Літератури «Дніпро» Київ,
1993.